

[ODRZUCAJĄCY *part praes act*

o prawdopodobnie jasne (*tak w od-*); a jasne.

pl G odrzucających. ◇ D odrzucającym.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Powodujący, aby coś znalazło się nie na swoim poprzednim miejscu:

*Wyrażenie: »odrzucający broń«: wiele ich też odrzucających broń imią/ wiążą/ topią StryjKron
342, 573.*

Cf ODRZUCAĆ

FP